

CORRECTIONELE RECHTBANK VAN GENT

10 MEI 2005

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, éérentwintigste kamer, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Gezien de stukken van vervolging.

Inzake: Openbaar Ministerie

Tegen: Rudy DR

VERDACHT VAN: te G op 18.05.2004

A In de omstandigheden genoemd in artikel 444 van het strafwetboek te hebben aangezet tot discriminatie, haat of geweld jegens een persoon wegens zijn zogenaamd ras, zijn huidskleur, zijn afkomst of zijn nationale of etnische afstamming. (artikel 1-1° wet 30 juli 1981 en gewijzigd door de wet van 12 april 1994 (B.S. 14 mei 1994)

Terzake door in het cafetaria van het rusthuis naar Samira EH en naar Hakima H te hebben geroepen: “*vertrek naar uw land, vuile turk!*”

B In de omstandigheden genoemd in artikel 444 van het Strafwetboek te hebben aangezet tot discriminatie, segregatie, haat of geweld jegens een groep, een gemeenschap of de leden ervan, wegens hun zogenaamd ras, huidskleur, afkomst of nationale of etnische afstamming van deze leden of van sommigen onder hen. (artikel 1-2° wet 30 juli 1981 gewijzigd door de wet van 12 april 1994 (B.S. 14 mei 1994)

Terzake door op de parking van het rusthuis naar Hakima H te hebben geroepen: “*als ik enen dood rij, dan zal het ene van uw ras zijn*”.

* * * * *

(...)

STRAFRECHTELIJK

1. De beklaagde wordt vervolgd omdat hij op 18 mei 2004 in het openbaar zou hebben aangezet tot racisme tegen de persoon van Samira EH en Hakima H (telastlegging A) en tegen leden van een groep (telastlegging B).

2. De feiten speelden zich af in de cafetaria van het rusthuis (...) rond 16u45 alwaar Samira EH stage liep gedurende reeds een 9 tal weken.

3.1. Samira EH verklaart dat zij aan het werken was in de cafetaria toen enkele van de mannen racistische uitspraken maakten tegenover haar. Zij hoorde hen zeggen : “*vertrek naar uw land, vuile Turk*”. Zij zegt hen van antwoord gediend te hebben door op te merken dat dit land (bedoeld wordt België) haar land is.

Zij verklaart het gebeurde -te hebben verteld aan het personeel en een leerkracht van het rusthuis en deze racistische uitspraken niet te nemen.

3.2. Hakima H verklaart haar dochter Samira EH te hebben afgehaald rond 17.00 uur en van haar bij het buitenkomen uit het rusthuis te hebben vernomen dat een aantal mannen racistische uitspraken hebben geuit tegenover haar. Zij zegt naar deze mannen te zijn toegestapt en te hebben gevraagd waarom zij dit tegen haar dochter gezegd hebben. Zij verklaart dat daarop één van de mannen haar toeriep: “*Gij vuile Turk vertrek naar uw*

land, ik ben een echte racist en geef dat eerlijk toe". Zij verduidelijkt dat de persoon in kwestie rijdt met een rode scooter, drager is van een snor en baard, roest licht bruin haar heeft en een blanke huidskleur.

3.3. De beklaagde bevestigt in zijn verklaring van 2 juni 2004 dat hij op 18 mei 2004 aanwezig was in het rusthuis, en aldaar zijn vader heeft opgezocht. Hij zegt in de cafetaria te hebben gesproken over de komende verkiezingen en over het feit dat hij voor het VLAAMS BLOK zou stemmen. Hij verhaalt dat aldaar een meisje kwam vragen wat stiller te praten of over een ander onderwerp te praten omdat haar vriendin van vreemde origine is; hetgeen hij heeft geweigerd.

Hij verklaart verder dat bij het verlaten van het rusthuis de moeder van het meisje van vreemde origine naar hem toe is gestapt en hem bij de arm heeft genomen waarop hij zich heeft los gerukt en haar heeft gezegd dat zij *"van mijn lijf moest blijven zoniet zal het er eens op zitten"*. Hij verklaart daarop zijn weg verder te hebben gezet en te zijn toegeroepen door betrokkene : *"Het is te hopen dat ge u dood rijdt"*. Hij zegt hierop geantwoord te hebben dat: *"Als ik enen dood rij, dan zal het ene van uw ras zijn"*.

Hij betwist formeel gezegd te hebben: *"Vuile Turk, vertrek naar uw land"*.

3.4. Getuige Philippe H verklaart op 24 mei 2004 in de cafetaria bij zijn moeder te hebben gezeten op 18 mei 2004 rond 16u45 en dat plots twee personen bij hem kwamen plaats nemen. Hij identificeerde die ene persoon als "Rudy" en drager van een roest ringbaardje. Hij zegt dat de genaamde Rudy zei te zullen stemmen voor het VLAAMS BLOK en dit verder verwoordde als volgt: *"VLAAMS BLOK, vreemdelingen buiten, want de meeste zijn allemaal profiteurs"*.

Hij verklaart dat hierop één van de stagiaires vroeg over iets anders te praten want haar vriendin is van vreemde origine.

Hij verklaart hierop gereageerd te hebben door op te merken : *"Als je het niet wil horen dan moet je je maar verzetten"*. Hij verklaart daarop met zijn moeder naar haar kamer te zijn vertrokken.

De drie getuigen Kelly DC, Karen DV en Nikki T zijn allen leerlingen uit het 6de leerjaar verzorging uit de school te Gent. Zij verklaren alle drie de verklaring van Samira EL H te kunnen bevestigen.

De getuige Magda M is diensthoofd in het rusthuis alwaar Samira EH stage heeft gelopen. Zij verklaart te hebben gehoord : *"Wij moeten al genoeg belastingen betalen, vertrek naar jullie land"*. Zij zegt de cafetaria te hebben gesloten om de woordenwisseling te stoppen. De discussie zou zich dan buiten het rusthuis nog even verder hebben gezet waarna iedereen vervolgens naar huis is vertrokken.

Bespreking

4.1. De beklaagde erkent op de parking van het rusthuis naar Hakima H te hebben geroepen: *"als ik enen dood rij, dan zal het ene van uw ras zijn"* (telastlegging B).

4.2. De beklaagde betwist ten aanzien van Samira EH en Hakima H te hebben geroepen : *"vertrek naar uw land, vuile Turk"*.

De rechtbank oordeelt dat de beklaagde niet geloofwaardig is in zijn ontkenning. Er zijn vooreerst geen redenen voorhanden waarom Samira EH en Hakima H niet de waarheid zouden spreken. Ten aanzien van Samira EH geldt bovendien dat hetgeen zij heeft gehoord uit de mond van de beklaagde, wordt bevestigd door drie getuigen, medestagiaires.

4.3.1. De handelingen, in de vorm van uitlatingen, die de beklaagde stelde, vallen volledig onder toepassing van de strafwet. Meer bepaald is met ingang van 12 februari 2003 in België strafbaar gesteld:

"Hij die in de omstandigheden genoemd in artikel 444 van het Strafwetboek aanzet tot discriminatie, haat of geweld jegens een persoon wegens een zogenaamd ras, zijn huidskleur, zijn afkomst of zijn nationale of etnische afstamming"

en

“Hij die in de omstandigheden genoemd in artikel 444 van het Strafwetboek aanzet tot discriminatie, segregatie, haat of geweld jegens een groep, een gemeenschap of de leden ervan, wegens een zogenaamd ras, de huidskleur, de afkomst of de nationale of etnische afstamming van deze leden of van sommigen onderhen”

Onder discriminatie wordt verstaan

“(...) elke vorm van onderscheid, uitsluiting, beperking of voorkeur, die tot doel heeft of ten gevolge heeft of kan hebben dat de erkenning, het genot of de uitoefening op voet van gelijkheid van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden op politiek, economisch, sociaal of cultureel terrein of op andere terreinen van het maatschappelijk leven, wordt teniet gedaan, aangetast of beperkt”.

De omstandigheden genoemd in het voormeld artikel 444 van het Strafwetboek zijn

*“hetzij in openbare bijeenkomsten of plaatsen;
hetzij in tegenwoordigheid van verscheidene personen, in een plaats die niet openbaar is, maar toegankelijk voor een aantal personen die het recht hebben er te vergaderen of ze te bezoeken;
hetzij om hef' even ..welke plaats, in tegenwoordigheid van de beledigde en voor getuigen;
hetzij door geschriften, al dan niet gedrukt, door prenten of zinnebeelden, die aangeplakt, verspreid of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld worden;
hetzij ten slotte door geschriften, die niet openbaar gemaakt, maar aan verscheidene personen toegestuurd of meegedeeld worden”.*

4.3.2. De samenstellende bestanddelen van het misdrijf zijn:

- aanzetten tot discriminatie, haat of geweld;
- jegens een persoon;
- wegens een van de criteria vermeld in de wet (ras, huidskleur, afkomst, nationale of etnische afstamming);
- in een omstandigheid vermeld onder artikel 444 van het Strafwetboek.

Van het aanzetten tot discriminatie en haat is er sprake gelet op de inhoud van de uitlating van de beklaagde aan het adres van Samira EH en Hakima H: *“vertrek naar uw land, vuile Turk”*, en *“als ik enen dood rij, dan zal het ene van uw ras zijn”*. Deze uitlatingen beogen discriminatie en haat ten nadele van de beide slachtoffers. Dit wordt bevestigd door de reacties van de omstaanders: de reactie van een tafelgenoot die instemmend verklaarde dat als het haar niet aanstaat, ze maar moet vertrekken en de reactie van het diensthoofd van het rusthuis die besloot onmiddellijk de cafetaria te sluiten om verdere escalatie te vermijden.

De discriminatie en haat waartoe door de kwestieuze uitlating werd aangezet, was gericht tegen de persoon van Samira EH en Hakima H.

Het staat voor de rechtbank vast dat op grond van de nationale afstamming van de slachtoffers door de beklaagde werd aangezet tot discriminatie of haat. De vaststelling achteraf dat de aangesprokenen van Marokkaanse en niet van Turkse origine blijken te zijn, is niet relevant. De door de beklaagde aan de betrokkenen toegeschreven nationale afstamming volstaat.

De feiten gebeurden in de omstandigheden vermeld in artikel 444 van het Strafwetboek, in de cafetaria en op de parking van een rusthuis, m.a.w. op openbare plaatsen.

4.4. De telastleggingen A en B zoals hiervoor omschreven zijn ten aanzien van de beklaagde naar eis van recht bewezen.

5. De telastleggingen A en B zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet, zodat bij toepassing van artikel 65 van het Strafwetboek slechts één straf dient te worden uitgesproken. Deze telastleggingen A en B worden op eenzelfde wijze bestraft, namelijk een gevangenisstraf van één maand tot één jaar en een geldboete van vijftig euro tot duizend euro of één van de straffen alleen.

6. Voor de rechtbank is er geen enkele reden te weerhouden om aan de beklaagde de gunst van de opschorting van de uitspraak van veroordeling, al dan niet met probatievoorwaarden, te verlenen. De beklaagde toont niet aan op welke wijze een veroordeling zijn sociale reclassering zou veroorzaken of zijn sociale reclassering zou bemoeilijken.

7. De straftoemeting beoogt de beklaagde ertoe aan te zetten in te zien dat het uiten van racistische woorden schade toebrengt aan de maatschappij, die democratisch en tolerant wenst te zijn en niet gebaat is met discriminatie ten aanzien van een groep van personen en/of ten aanzien van een individu.

8. Een werkstraf is hier niet aangewezen. De beklaagde heeft duidelijk persoonlijk en bij monde van zijn raadsman ter openbare terechtzitting van 12 april 2005 laten verstaan dat hij twijfelt aan het nut van een werkstraf en een werkstraf in het bijzijn of tussen allochtonen helemaal niet ziet zitten “*teneinde geen moeilijkheden te krijgen*” (zie zittingsblad 12 april 2005).

8. Een effectieve geldboete is de meest aangewezen sanctie om de beklaagde ertoe aan te zetten zich in de toekomst niet meer aan dergelijke feiten schuldig te maken.

Gelet op het blanco strafverleden van de beklaagde acht de rechtbank het op heden niet vereist in een gevangenisstraf te voorzien.

BURGERRECHTELIJK

9. De ten aanzien van de beklaagde bewezen verklaarde telastleggingen A en B staan in noodzakelijk oorzakelijk verband met de schadelijke gevolgen geleden door Samira EH en Hakima H.

Nu deze schade uitsluitend aan de fout van de beklaagde te wijten is, dient hij in te staan voor de vergoeding ervan.

10. De burgerlijke partij Samira EH en de burgerlijke partij Hakima H vragen ieder een morele schadevergoeding begroot op 500 EUR in hoofdsom.

11. Door de uitlatingen van de beklaagde werden de burgerlijke partijen in hun mens zijn zelf getroffen. De belangrijkste genoegdoening voor de beide burgerlijke partijen bestaat erin dat de beklaagde voor de toekomst tot het inzicht komt anders te handelen, meer bepaald door dergelijke discriminerende uitlatingen achterwege te laten.

12. De financiële schadevergoeding is een eerder symbolische vergoeding met het oog op de principiële erkenning van het recht om niet gediscrimineerd te worden.

Het door de beide burgerlijke partijen gevorderde bedrag van 500 EUR is een symbolisch bedrag. De beide burgerlijke partijen tonen door dit symbolisch gevorderd schadebedrag aan geen polarisatie te beogen; m.a.w. zij wensen de toestand financieel geenszins uit te buiten in hun persoonlijk voordeel.

Een vergoeding van telkens 500 EUR in hoofdsom komt billijk voor en is toewijsbaar.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen: (...)

DE RECHTBANK,

rechtdoende op tegenspraak,

STRAFRECHTELIJK

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichtingen A en B SAMEN tot een GELDBOETE van TWEEHONDERD VIJFTIG EUR (= 250 EUR).

Verhoogt de geldboete met 45 decimes, aldus gebracht op DUIZEND DRIEHONDERD VIJFENZEVENTIG EUR (= 1.375 EUR).

Beveelt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van EENENTWINTIG DAGEN.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van TIEN EUR, verhoogd met 45 decimes, aldus gebracht op VIJFENVIJFTIG EUR, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten gevallen aan de zijde van het Openbaar Ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op 11,48 EUR.

Legt de beklaagde tevens een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EUR in uitvoering van artikel 71 van de wet van 28 juli 1992 en het KB van 29 juli 1992 tot wijziging van artikel 91 van het K.B van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, gewijzigd bij KB van 23 december 1993 en bij KB van 11 december 2001.

BURGERRECHTELIJK

- ten aanzien van de burgerlijke partij Samira EH

Verklaart de eis van de burgerlijke partij Samira EH toelaatbaar en gegrond.

Veroordeelt de beklaagde om te betalen aan de burgerlijke partij de som van 500 EUR, te vermeerderen met de vergoedende intrest aan de wettelijke intrestvoet vanaf 18 mei 2004 tot heden en vanaf heden met de gerechtelijke moratoire intrest aan de wettelijke intrestvoet op de hoofdsom tot de dag der betaling, meer de kosten.

- ten aanzien van de burgerlijke partij Hakima H

Verklaart de eis van de burgerlijke partij Hakima H toelaatbaar en gegrond.

Veroordeelt de beklaagde om te betalen aan de burgerlijke partij de som van 500 EUR, te vermeerderen met de vergoedende intrest aan de wettelijke intrestvoet vanaf 18 mei 2004 tot heden en vanaf heden met de gerechtelijke moratoire intrest aan de wettelijke intrestvoet op de hoofdsom tot de dag der betaling, meer de kosten

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van TIEN MEI TWEEDUIZEND EN VIJF